

Pulga Joel latsi hoitmisõst
innembi ja täambädsel aol

Kae lk 2

Mõnistõn peeti maaha
kõrralik jalgpallivõigõlus

Kae lk 3

Lugu targast pinist, kiä avit
kanavarga kinni püüdä

Kae lk 4

Vana-Võromaa käsitüükoda tetti vallalõ. Võro liinan Vabadusõ uulits 12/2 (Keskliina kooli hoovi pääl) om vallalõ tettu ideekoda, kon edimädsõ kõrra pääl omma platsi võtnu Vana-Võromaa käsitüülise.

MTÜ Vana-Võromaa Käsitüü vidajā Oja Vilve kõnõlas vahtsõst käsitüükuast niimuudu: «Naa omma üte kavva oodõdu käsitüü tegemise ruumi. Mi tarvita om kolm ruumi. Om käsitüüpuut ütēn näütüsesainaga, kon mi egä kuu vahe-tami näütüsi. Sis om käsitüü tegemise tarõ, kon omma üte peelee pistü pantu. Ja viil om seminäriroom, kon saa läbi viiä opitarri ja kuunolõkit. Käsitüütärõ nakkas vallalõ olõma tüüpäivilde kellä 10–15. Tast saa nõvvu egäsugumadsõ käsitüü kotsilõ, plaanin om kõrralda ka mitmõsugutsit opitarri. Vana-Võromaa käsitüü jõulumüük tulõ kah inne jõulu tan.»

Minevā puulpäävā olī käsitüükuan päiv, kon Oja Vilve (pildi pääl) tutvust huvilliidsilõ vahtsõt paika.

RAHMANI JANI jutt ja pilt

Lindora laadun saa
näta vahtsõt täht-
raamatut

Lindora laadu pääl 28. rehe-kuul näädätäs tulõva aastaga Võro-Seto tähtraamatut.

Vahtsõst tähtraamatust lõv-vämi pikembä intervjuu tiatri-mehe ja kunstnigu Piirimehe Mardiga ja kirändüsmehē Sepajõe Richardiga.

Muusiganukan kullõsõ Kuslapuu Kaisa ja Lehtsalu Markus tõdnõtdõsõ muusi-kat. Saarõ Hipp kirotas tsipa Rāppo Jaani autobiograafiast ja arotas, minkast noorõ uman keelen kõnõlõsõ.

Contra kirätüküst saami teedä, miä om mägijalgpall. Jalgpallijuttu aja ka Vaaba Janek. Raudmetsa Carmen and ülekaehusõ seto nuuri laagrist, Saarõ Evari jutust saami inämb teedä Mamastõ kandi paiga-nimmist ja Ilvesse Aapo näütäs umma näütemängu Sibula Jaan-ist ehk Ivan Narodnyst.

Kauksi Ülle and ülekaehusõ võrokõisi kongressist ja Roosi Reijo luulõtas kõrraga mitmõn

õdagumeresoomõ keelen.

Raamatun om jago simuna-pääväst simunapäävāni, kon kirān aastaga joosul olnu uma-meelidse ja -keelidse tegemise. Raamadu lõpuotsan om tulõva aastaga kallendri.

2024. aastaga Võro-Seto tähtraamadu om kokko sääd-nü Vaaba Janek, kunstnigutüü om tennü Seto juuriga uulidsa-kunstnik Hapnik.

UL

Tsihiotsmisõpäiv
Lüllemäel 21.10

Järgmäne Uma Pido tsihiotsmisõ-ja mängopäiv tulõ puulpäävā, 21. rehekuul Karula kihlkun-nan Lüllemäel.

Päävā alostus om kell 11 Lüllemäe koolimaja man. Sääl opitas Hainsoo Meelika iist-

UL

Mõnistõ muusõumi sünnüpäiv

RAHMANI JAN

28. rehekuu pääväl pidä Mõ-nistõ talorahvamuusõum 75. sünnüpäivä. Tuul pää-väl tetäs pidolidsõlt vallalõ muusõumi pikäaolidsõ juhataja Tulviste Hele mälehtüspink, kullõldas Kõivupuu Marju loengut, muusigu andva kontsõrdi, kaias näütiisi ja süvväs torti.

Päävā alostusõs tetäs kesk-pääväl vallalõ Tulviste Hele (1952–2022) mälehtüspink. «Hele tüüf tan 34 aastat. Tuu om olnu perädü suur ener-giä, midä Hele siiä muusõu-milõ pand. Parhilla omma muusõumitunni peris harili-gu, a Hele naas noid kõrral-dama joba 1995. aastal. Ka jõuluaignõ Päkapi-kumaa, miä om mu jaos suur fenomen ja minka om egä aasta olnu kõüdetü hulga paigapäälist rahvast, om Hele ja Mõnistõ mõtskunna vällä märgitü.» seletäs Mõnistõ muusõumi juhataja Rüütli Airi.

Tulviste Hele mälehtüspink pandas katõ varatsõm-ba muusõumijuhi, Lepä Alfredi ja Kengi Pauliine mälehtüspingi vaihõlõ. Noidõ pinke tegemist ja välläsäädmist võtt kats aas-takka tagasi iist Tulviste Hele. «Helel olf iks mää-negi vaimnõ kõüdüs varat-sõmpi muusõumi juhtõga. Näide pildi olli täl tüütärõn

RAHMANI JANI PILT

Muusõumi juhataja Rüütli Airi näütäs paika katõ varatsõmba pingi vaihõl, kohe pandas mälehtüspink pikäaolidsõlõ Mõnistõ muusõumi juhatajalõ Tulviste Helele.

ja tä nigu olõs näidega nõvvu pidänü. No saa timä pink näide pinke vaihõlõ, tegünes mõttö-linõ kolmnukk, kon Hele saa Alfredi ja Pauliinega juttu aia,» kõnõlõs Rüütli Airi.

Pink tetäs Mehkamaal kasu-nust tammõpuust ja meistre om Rattasepä Andres, kiä om ten-nü ka kats edimäst pinki.

Päält pingi vallategemist om päävākavan Mõnistõ kandist peri tiidläse Kõivupuu Mar-ju loeng Mehkamaast rahva-perimüsen. Kaia saa ka näütüst ristipuiõst ja sünnüpäävā jaos kokko säetüt näütüst, miä tuu

vällä inemise, kiä muusõumi tegemiisiga läbi ao kõüdedü omma olnu. «Inemise omma kõgõ tähtsämbä. Taha, et vöi-malikult pallu muusõumiga kõüdedü olnuid inemiisi lõüdnü tii sünnüpäävāle,» kuts Rüütli Airi.

Mõnistõ talorahvamuusõum om Eesti kõgõ vanõmb ja lõuna-poolitsõmb vabaõhumuusõum. 22. rehekuul 1948 tullf Lepä Alfredi iistvõtmisõl kokko kodoluu-uurmisõ selts, minkast kasvi vällä Mõnistõ muusõum. «Mi kogun omma päämidselt lähkümbäst ümbrekunnast peri aša,» kõnõlõs Rüütli Airi.

Sügüsedsel ja keväjädsl omma muusõumi suu-rõmba tegemise koolilatsi-lõ mõtõldu opipäävā, nii-sama käävā koolilatsi grupi muusõummi kaeman. Inne jõulõ tetäs muusõumi mano Päkapi-kumaa, timahava tulõ seo joba 27. kõrd. Suvõl käü rohkõmb rännüseltskundõ ja muid uudistajit ja muusõumi-rahval om suvitsil nädäli-vaihtuisil hulga välläsõitõ esi opipäivi ja tüütarriga.

Muusõumi tegemiisi kot-silõ saa teedüst kodolehe monistemuseum.ee päält.

Uma Lehe sügüsene jutuvõistlus

Hää lugõja ja kirotaja! Kuulu-tami vällä Uma Lehe 20. jutu-võistlusõ.

Ku teil om rahvalõ kõnõlda mõni põnnõv, lustilinõ vai hal-lus õkva elost peri jutt, saatkõ tuu Uma Lehe jutuvõistlusõlõ. Parõmbidõ kirätükke autori saava avvohinna ja hää jutu trükümi 2024. aastaga joosul lehen är.

Võistlusjuttõ sordi:

1. Periselt elon juhtunu nafa-linõ vai tõsinõ lugu

Lugu, miä om olnu kas nafa-linõ, oppusõga, saatuslik vai muido ummamuudu. Võinu olla periselt sündünü.

2. Lugu, midä periselt es juhtu

Mõnõ luu omma tegünü inemise pää seen: nättü ünõn vai mõtõldu edesi määndsestki juhtunust ašast, kuimuudu olõs võinu olla. Mõnikõrd ei saaki periselt arvo,

om taa lugu juhtunu vai vällä mõtõldu. A lugu om jo iks olõ-man, kasvai kirotaja pää seen. Peräkõrd om hää lugu?

3. Tii tarkusõ mano

Oodami juttõ minkagi selges-saamisõst. Om tuu sis koolitar-kus, elotarkus vai mõnikõrd ka takastperrä tarkus.

Märgota või ka laemalõ, näütüses, kost lätt piir tarkusõ ja ullusõ vaihõl ja kas tuu om egä kõrd peris selge.

4. Trehvämise mõtsaeläjidega

Mõtsaeläjidega trehvämine olõ-i peris egäpäävāne asi. Inämbüisi om tuu hiidütäv vai vähembält väega esieräline.

Oodami juttõ säändsist mõtsaeläjidega trehvämiisist, miä omma pikembäs aos miilde jäänü ja väärt tõisilõgi kõnõlõ-mist.

Teema om vällä paknu Eesti Rahvaluulõ Arhiiv.

Inne luu kirotamist lugõgõ läbi seo oppus:

Egä inemine või saata võistlu-sõlõ kooni viis juttu. Jutt piät olõma kirotaja hindä luudu ja ei või olla inne mõnõn tõsõn le-hen vai raamatun är trükit ega internetti üles pant. Lugu või-nu olla mõistliku pikkusõga, mitte pikemb ku üts arvudi-lehekülg (3500 tähemärki, 700 sõnna). A või ka lühembä jutu kirotä.

Ku pään om hää jutt, a saa-i vai mõista-i taad kirja panda, sis kõlistagõ tel 782 2221 vai 5692 2841. Märgimi vällä, kui-muudu lugu iks kirja saanu.

Egä jutu mano kirotagõ kim-mähe uma nimi, aadrõs ja te-lehvoninumõr! Ku tahati, et lehen trükitäs ti tõnõ (vällä-mõtõld) nimi, kirotagõ tuu suuv eräle luu lõppu.

Jutu võistlusõlõ saatmisõga and autor Umalõ Lehele õigusõ

tuud lühendä, toimõnda, lehen ja internetin avalda.

Oodami juttõ nikani ku 20.11.2023. Jutu pallõmi saata e-kirāga info@umaleht.ee pää-le vai postiga Uma Leht, Tartõ 48, 65609 Võro liin.

Tunnissõna: jutuvõistlus.

Parõmbidõ juttõ kirotaja saava preemiä. Kõik kirotaja saava tenõtāhes tulõva aasta Võro-Seto tähtraamadu.

Terävät sulgõ!

20!

MÄRGOTUS

*Latsi hoitmisõ man om kõgõ tähtsamb, et näil olõs
mäanegi silm pääl ja olõmisõl mõtõ kah seen*

Latsihoit innembi ja täämbä

PULGA JOEL,
Pärnulõ pagõnu võrukõnõ

gün vaivlõma. Söögilavvan kah es ähvärda inämb Kallioni Riina. Tuu pandsõ minnu latsiaian kolikambrilõ kinni. Sääļ joosi võhlu võiki. Kuul olf mu jaos kipõn suurõmba priiusõga kotus. A muidu (ilma suuri sõnnulda) olf tä üts suur latsihoit.

Pääle kuuli võisõ minnä muusigakuuli, sääļ lätõ tuu latsihoit edesi. Minnu sinnä es viia, ei tiiäki, mille. Peris müüda ma jo es laula, a nii taa lätõ. Maadlustrenn olf mu latsihoit. Palliplatsõ pääl sai kah oltus, a sääļ hoitsõmi esi ütstõsõl silmä pääl. Kersna Aksli olf joba vana ja es jõvva meid kõik aig passi.

Olõ Vinne aigu kah latsi, kiä latsiaidun käu es. Ütel tutval olf nii, et suurõmba kaiva tsillõmbalõ perrä. A juhtu nii kah, et suurõmba latsi mõtsa mängmä ja tsillõmb panti suu-

rõ tunnõ sisse. Et täl sääļ ikäv es olnu, visati mõni asi mängmises tunnõ. Asa nõrk puul olf vast tuu, et tunnõ olf rästä all ja ku suurõ latsõ olõs suurõ vihma aigu mõtsa kavvas jäänü, olõs võinu halvastõ minnä. A es lää. Tä kasvi tunnün suurõs nigu Diogenes, ja tuust poisist omgi tiidlane saanu. Doktorikraatki tettü.

Noh, telekas olf kah mäanegi variants. Tuud käve ma kaeman naabridõ puul. Sinnä jäi õks mitmõs tunnis: kõik vähägi saatõ muudu värgi tulf är kaia. Tihtsäle tulf imä mullõ perrä: ma olli lannü naabridõ poolõ piimä tuuma, a imä pidi mullõ ja piimäle perrä tulõma. Ildampa olf meil uma telekas, tuu hoitsõ minnu küländ häste üte kotussõ pääl.

Kuis sõs täämbä noidõ asjuga om? Ekraanõ om pallus lannü. Nuu omma autoriteedi

hindäle võtnu. Latsõ tüküse sääļ üleavru hulga aigu pasma. Tuud hätä om parhilla egän koolin ja perren nättü.

Muiduki võit uma latsõ täämbä kah latsiaida viia ja perän viil tandsukuuli, kuis huvvi om. Kuuli piät latsõ niisamatõ pandma, esi piät jo tüüle mine-mä. Seo ilma aigu last latsiaida unõhta tohe-i, sõs lätõ asi tulit-sõs. Säänsit, kiä latsõ hindä poolõ võtva, inämb ei tetä.

Ma ildaaigu käve kõgõ noorõmba tütreaga poodin. Tuu om sääne odavamb puut. Sääļ om akvaarium, kon seen omma homaari. Tütärlats taht sääļ olla ja läbi klaasi homaarrõga juttu aia. Lisas sai tä kalaosakunna tüülisega sõbras. Nüüd tiid joba, kuna tuu tädi tüül om, ja ütles mullõ, et läämi täämbä homaarõ puuti. Ja sõs mi olõmi lannüki. Ma saa kõik perrele tarviliugu üles otsi ja ku masma lää, võta tütärlatsõ kalaosakunnast ütlen. Ja tennä sääne latsihoitmisõ iist. Nä harilikult võtva näpitsidega homaarõ põrmandulõ ja kaessõ, kuis nä kõndva. Tütärlats om päält tuud kõgõ likõ, a eluga perädü rahul. Ja tuu om päämine.

Sakslaisil omma perädü suurõ poodi, kon pernaanõ jätt latsõ hoitmisõs mõtõduhe boksi ja mehe jätt boksi, kon andas olt. Sõs tä saa rahuligu sääne-ega poodin kävvü. Perän korjas eluga rahul latsõ ja mehe kokku ja ütski ei vingi, et mille poodin nii kavva lätõ.

Elu om lannü keerulidsõmbas, a latsi hoitmisõ variantsõ om manu tegünü. Mõni ost batuudi, mõni sõitlõs trennist trenni. Pääasi, et olõs mäanegi silm pääl ja olõmisõl mõtõ seen. Ja ku vanavanõmba kah vahepääl latsi hoitmisõs aigu löüdvä, om kõik häste.

uma puu tühjä.

Tutva rohelitsi ja virkõ sõrmiga naanõ ütelf, et hädälämine om tuu kõgõ laabsamb tüü ja saa ruttu tettüs, aga ku hennest keväjelt, suvõl ja sügüselst õigõn suunan liigutanu olõ, sis omma kurgi ja seene, karduli ja porknõ, mahla ja moosi keldrin olõman. Konh tuu talvõnälõ om?

Joulu omma no kimmäde lähkümbäl ku jaani. Aga nikaagu lummõ ei olõ, ei naka maanimisel taal lühkül valgõl aol vällän ikäv. Ku muud ei saa, sis kobistõdas ümbre puukuuri ja hoidas keldrikraamil silmä pääl, et medägi halvas, rottõ ega külmä kätte ei jää. Päält mihklipäivä sääde kurõ hennest minekile ja hani tekki ka hulgasnõ häält.

Küll naa teese, mea tulõman om. Om jo ollu nii tormi ku peris kõvva halla.

Musträstest ei arva sääntsest pagõmistest viil medägi ja tege tõnõkõrd õdagut vasta vääga rõõmsat häält.

Ollu küll hää, ku lumõ asõmõl viil mõni nätalgi vett taivast alla tullu. Kao oma mõnõl puul õks tühjävõitu ja taad lumõaigu om arvada pikält iihn.

NÖLVAKU KAIE

Rikas om uhkõ olla!

Hengetohtõr ütles, et tuu man, kuis inemine hinnäst tund, om väega tähtsõ mõtlõminõ. Nä soovitasõ mõtõlda positiivsõlt, mitte kaia ilmaasju hallõ süümeaga.

Võrokõisilõ miildüs nalla tetä ja kuraasi täüs olla, a saman om võrokõnõ pikkä aigu arvanu, et elo ei olõ peris sääne, nigu võinu olla. Esieranis näütäs tuud latsi kasvataminõ. Võromaal om iks tahetu, et latsil olnu parõmb (ja rikkamb) elo, tuuperäst proovitas nä võimaligult ruttu kavvõmbalõ liina parõmba haridusõ ja elo pääle saata. Ja juhtu nii, et latsõ jääseki kotost kavvõndalõ ja ei tulõ inämb Võromaalõ tagasi.

A miä olnu, ku pruuvnu säänest mõtlõmist muuta? Teemi uman elon inventuuri ja loemi üle, määndse rikkusõ seen mi elämi. Keelerikkus, kultuuririkkus, luudusrikkus. Ja ku olla peris ausa, sis tuu inemine, kiä maal eläs, piät ka raha poolõst küländ rikas olõma, muud ei jää üle.

Nii et mõtlõmi hinnäst rikkas, tunnõmi tuust rõõmu ja annami säänest mõtõ latsilõ kah edesi. Rikkalõ paika tulõva latsõ päält suurõliina kuuli tagasi!

RAHMANI JAN,
Uma Lehe päätoimõndaja

UMALEHT

Tulõ vällä egä katõ nädäli takast neläpäävä.

Toimõndusõ aadrõs: Tartu 48, 65609, Võro liin

E-post: info@umaleht.ee, tel 78 222 21

Kodoleht: umaleht.ee

Molovihk: facebook.com/umaleht

Päätoimõndaja: Jan Rahman, tel 56 922 841, jan@umaleht.ee
Abitoimõndaja: Kaile Kabun, info@umaleht.ee
Keeletoimõndaja: Laivi Org, laivior@gmail.com
Latsinuka toimõndaja: Mariko Faster, latsinukk@umaleht.ee

Uma Lehe toimõndusõ kolleegium:
Tiia Allas, Külli Eichenbaum, Aapo Ilves, Kaido Kama, Ülle Kauksi, Rainer Kuuba, Evar Saar.

Välläandja: SA Kultuurileht, kl.ee

Tellmine: Express Post AS, tellimine.ee, tel 617 7717

Kiri Võrolt

Kiränik LUMISTE KATI and värskit mõttit, kuimuudu egäpääväello vaeldust lõudä, ja märgotas tuust, miä parasjago süäme pääl.

Muusikat täüs kuu

Kas su hengen helises muusiga? 1. rehekuul olf riikevaihlõnõ muusigapäiv, a mu meelest võinu terve rehekuu olla muusigakuu. Kõrrast lätõ jo külmembäs ja pümmembäs, jõuluni om viil parasjago aigu ja kuigi tulõ seo vilu aoga toimõ tulla.

Ma soovita õdagidõ kündlevalgusõ käen ütenukun istu, laulda, pilli mängi. Õkva nii, nigu olf mu vahtsõn koton soolaleeväpidol.

Muusiga täüt mi henge ja miili, tuuperäst es pidänü mi häbendämä uudidsa pääl ümismist, hää kõlaga vüürüisin laulmist. Latsiga võinu laulda ja tandsi egäpäiv, tuu võinu olla kuunkäümüisi loomulik osa.

Ku olõ ät armunu, sis tüüt esihindäst kõik aig laulma. Selle et heng helises seen. A ku sääne saiss sul parasjago külän ei olõ ja kaamos tassakõistõ võimust võtt, sis tii hindäle mõnõ lämmä vanniga, hää hõnguga tsäiga, hindä hellämisega. Ja sõbra, nimä võinu olla sügüse iks kimmä seldsilise. Sõpruga võis kävvü kontsõrtõl ja ku noid näütüses Võrol parajat hulka ei olõ, kõrralda esi kontsõrt: kutsu muusikist tutva küllä ja luu hindäle esi muusigasaarõkõnõ.

Mu unistuisin võinu egän ammõdiasotusõn, esieranis koolõn olla muusigatarõ. Sääļ pidänü saada kesk rohiliidsi kasvõ mõnusalõ diivani pääl lõsüten hääd muusikat kullõlda. Säänest asja olnu vaia ka suuri kuulõ oppajilõ. Parhilla, ku olõ esi üte suurõ kooli oppaja, tunnõ päält pikkä päivä esieranis puudust ütest tasomistoolist muusikaga.

Alostä jäl Võrol kolmapäivilde improtiatri tüütarri, kon tarvitami hulga umma hellü, liikmist ja luuvust. Loomulikult tahasi suurõmba hulga kõrralda säänsit lauluõdakit kah, kon lastas egäpäävärutiinist vallalõ ja liigutas uma helüga kuunkõlan heliseväle meditatsiooni. Ku seo sinno huvitas ja tahtnu hinnäst impron vai laulmisõn proovilõ panda, kiroda mullõ. Naar ja muusiga andva meile kõgõ loomulikumbal moodul tervüst.

Kõigilõ väiküilõ liinulõ soovi pallõ muusikat. Ka suurõmbilõ liinulõ, kon suurõ saali ja suurõmba võimalusõ. Inemise heng võinu helläste helistä ka noilõ vasta, kiä minkagipoolõst tõistmuudu.

Sis jääse kõik mõttõ vakka.

Kost muidu saanu inemise henge taa... muusiga!

Saak jälleki salvõn

Üldäs õks, et nigu jaani müüda saava, nakasõ joulu tulõma. Medägi tetä ei olõ, tükis nii olõma küllh, aig lätõ maru ruttu.

Ammus tuu olf, ku pea maikuu lõpuni tulf aiakraami külmä iist katta. Kõkõ õks nii vääga helläda es jovvaki. Kiä jäi hõrakõist ja karusmarjust peris vai peaaigu ilma, kel võtt hall keväjelt ärä edimäts kurgi vai mõnõ muu õrna taimõ kilemajan, kohe viil luur manu laotõ. Aga ega mi inemise tuu pääle kaia ei saa. Ostõti vahtsõ taimõ vai külveti medägi tõist vai kolmadõt kõrda. Peat jo asja saama, ku om ette võet!

Ja saigi, olkõ noh, et peräst külmä tulf poud. Ku inemise omma kangõ, sis om aiakraam kah. Juulikuu ja augusti vehm pätse pallu ja lämmi septembri avit viil takast. Mihklipäävani olf puha suvinõ ilm. Sai tsuklõman kävvü ja kasusi talvine muun nii aian ku mõtsan. Edeni kurgi ja tommadi, kapsa ja porknõ.

Kardul kasvi sääne, et es usu ummi silmi. Mõni huulsamb peremiis olf tõisi minevääsaatsatõ ikaldusõ pääle enämb maha pandunu. Kitsk ja helläs kah suvi otsa hoolõga ja pedi

NÖLVAKU KAIE PILT

Vehmaviist olf suvõl pikält puudus, nüüd om taad küländ. Kassikõnõ kaes egas juhuse, kas tan kallu kah om.

no võtmise aos peris vanna-muudu talgu tegemä, et taa tüü poolõ päävägagi tettüs saanu. Targastõ tekk, selle et kardul olf õkva tõsõ küllen kinni ja korv sai kõrrapäält täüs.

Taal mi jaos nii tähtsäl söögikraamil peat tinavu talvõ siski hoolõga silmä pääl hoitma ja sakõst valitsõman käümä. Kasvuao kuivan ollu ja varsi lõpmise aol tublistõ vett saanu mugula tükise mädänemä.

Ku päält jaanipäivä viil targutõdi, et siini tinavaasta küllh ei saa, sis no om naid küländ kõigil, kiä naid tahtunu om.

Ja et meil peris pallu säänest rahvast, kel naid otsi ja korjada miildüs, a esi süvvä ei taha, sis omma seenepurgi ka nuide riulin, kiä mõtsa saanu ei olõ, aga hääst kraamist ärä ei ütäl.

Kurõmarja elli kah nii külmä ku kuiva üle. No õkva ruhimikuga pangi es pillu, aga nii pallu õks, et ikaldunu paluka ärä asõndasõ. Naide marjuga saat jäl nuile hääd miilt tetä, kiä esi sohu ei saa vai enämb minnä ei jovva. Hää miil andmisest om suur asi. Ja ku tõsõst aia korvitäve ubinõid vasta saat, sis lätõ tuugi asja ette, ku

FC Kuudsi – Võromaa Tugõva 8:2

RAHMANI JAN

Tõsõpäiv, 10. rehekuu. Päiv varrampa om sotsiaal-meediast läbi käünü, et Mõnistõ koolin tulõ päiv, kon loetas luulõtuisi, mängitäs jalgpalli ja kommõnteeritäs tuud. Uman keelen. Spordi- ja luulõmiis Contra tulõ küllä. Uma Lehe toimõndaja mõtlõs, et tuust võinu reportaaži kokko kirota.

Vällakuulutõdul aol om Mõnistõ kooli ümbre vaikus. Önnõ kleenukõnõ tütärlats vidä ütsindä suurt võimõnduskasti staadioni pääle.

Majan seen om siski elo-märki kuulda ja nätä. Omgi Contra! Latsõ istva põrmandu pääl ja Contra kah. Tä lugõ luulõtuisi. Siski paistus, et luulõtusõ väega suurt huvvi ei paku. «Ku pikk om olnu su kõgõ pikemb joosudistants,» tulõ küsimüs kulõjõdõ siäst.

Öigõ pia tetäs otsus: läämi vällä jalgpalli mängmä! Karatas pistü ja joostas staadioni poolõ. Tutvusta tii pääl Contralõ umma plaani taast kõgõst reportaaž tetä. «Väega hää, Uman Lehen omgi maru vähä spordist juttu,» saa tsipakõsõ kriitikat.

Contra ja tuu tütärlats, kiä veeränd tunni iist võimõndust staadioni viirde vidi, saivsa mikrofonu man. Tulõ vällä, et tütrik om ettevõtmisõ vällämärkjä ja kõrraldaja, kooli 7. klassi opilano Giannakaina Elpida-Marie. Ilm om nigu pallimängu jaos luudu: päiv paistus, a väega lämmi kah ei olõ. Võistlõja tegevä lämmistühafotuisi.

No om jõudnu staadioni viirde ka sporditunni oppaja Tammõ Virve, kiä nakkas õkva kõrraldama. Virve hoit mikrofonist kavvõndalõ, selle et täl om niigi kõva helü. Kats kaptenit saava valli hindäle võistkunna ja tulõ vällä, et kummangi om 15 mängjät. «Naa omma supõrvõistkunna,» kommõntiir Contra harilikumbast suurõmbat võistkunda. Plaan om sääne, et kuigi Contra piät

LAUBE KADRI PILT

Jalgpall Mõnistõ kooli palliplatsi pääl om tävven huun. Ründäjä Contra om hengega nii mängu man, et kiil tüküs suust vällä.

vahepääl mängu kommõntiirmä, lüü tä platsi pääl kah üten, selle et päämine om iks pallimäng, mitte seletämine.

No om aig võistkundõ nime vällä märki. Verevide hammidõga võistlõja omma FC Kuudsi (Mõnistõ kuul om Kuudsi külän), a tõsõ võtva hindä nimes Võromaa Tugõva. Pall lüvväs mängu.

Reportõrilõ nakkas hirm pääle tulõma. Midä kaema piät? Misasi om sulusais? Ma ei tiia jo jalgpallist midägi!

A mäng käu platsi pääl tuust huulmada. Paistus, et FC Kuudsi om ründävamb puol. Ja nii juhtuski õigõ pia, et lüvväs väreht. Kuudsi juht 1:0.

Contra juusk vahepääl mikrofonu mano ja seletäs, et no pruuvva Võromaa Tugõva viiki tetä. Ja juusk platsi pääle tagasi. Tä esi om Võromaa Tugõvidõ võistkunna, tuuperäst tunnus kommõntiirminõ kah tsipa sinnäpoolõ kaldu. A vast tuu õnnõ paistus nii.

Võromaa Tugõva lääväki ründämä ja õigõ pia om sais viigin: kujotõldava tabloo pääle ilmusõ numbrõ 1:1. FC

Kuudsi lätt vahtsõst ründämä. Pall vahetas pia egä lõögiga võistkunda.

Silmä nakkas sääne asi, et mäng om aigladsõmbas jäänü. Mõni mängjä satas vahepääl pikäle, a aja hinnäst jäl kipõstõ pistü. Kiäki küsüs kellä, a vastust ei saa.

Pall käu üte värehti mant tõsõdõ mano, a sais ei muutu. Kooni jäl Kuudsi ründäs ja saisis saa 2:1. Contra juusk mikrofonu mano. «FC Kuudsi sai punkti tenu ründäjä Contra jämmele vialõ kaitsõn!»

Vahepääl om palliplatsi viirde mängu kaema tulnu Rõugõ vallavanõmb Vahteri Britt. Tä kõnõlõs sporditunni oppajaga paar sõnna ja kaos niisama kipõstõ, ku om ilmunu. A seo jutt vist jalgpalli pallo ei putu.

Contra lüü värehti. Sais om 2:2. Mängitäs viil, sis andas Kuudsi võistkunna nuka-lüük, miä puulkogõmada väretille satas. Sais om 3:2.

Mäng om jäl huugu täüs. Paistus, et edimädses väsimisest platsi pääl om üle saadu. Ka väikumba mängjä saava vahepääl palli hindä kätte.

No om aig puuli vaihta. Ja õkva pääle tuud juhtus tuu, midä juhtuma ei piä: Võromaa Tugõva löõvä umavärehti. Arvada ei olõ puulivaihtus viil peräle jõudnu. Sais om 4:2.

Oppaja ütles, et mängu lõpuni om 11 minotit. Kuudsi klubi ründäs. 5:2. Tsipa ao peräst tulõ viil üts väreht. 6:2.

Contra inämb kommõntiirmä ei jõvva. Pall om äkki jälleki värehtin. Vaiõldas, kas oll post vai väreht, a otsus tulõ sääne, et sais om 7:2.

Kuudsi võistkunna nakkas silmä üts kõva mängjä nimega Raven. Sporditunni oppaja saat timä värehtile, et tõsõdõ kah mängi saanu. Mängitäs, tulõ viil nukalüüke, ründämiisi, pallikaotust. Sis andas teedä: aig!

Ku Contra ütles mikrofonu, et lõpusais om 8:2, om mul tsipa imähtämist. Kuna tuu katsas väreht lüüdi? Tuud ma siski küssü ei julgõ, lää küsi parõmb, misasi om sulusais ja mille tuust es kõnõlda.

«Taan mängun es tulõki sulusaisu,» and Contra alostajalõ spordireportrilõ perämädse nõnanipsu.

Kõrraldaja Giannakaina Elpida-Marie: «Kotun oll ikäv ja tull sääne mõtõ. Edimält tahtsõ pikembät laagrit tetä, a imä üteli, et tekku ma edimädses lühemb ütütis. Mi koolin om jalgpall maru popp. Mõtlõ, et võinu olla mõni kuulsa inemine, kiä jalgpallin ütlen saa lüvvä. Ja õkva tull Contra miilde. Imä avit sis ka Contra nõuhtõ saia.

Mullõ täämbäne mäng miildü. Kõik tull peräle, es pelgä Contra-ge ütlen mängi. Aituma koolirahvalõ avitamisõ ja ütlenlõumise iist. Edesi om plaanin viil mõni sääne päiv tetä, et kutsu mõni kuulsa inemine mi rahvaga sporti tege-mä ja kultuurist kõnõlõma.»

Priinime lugu

Rubriigin kõnõldas perekunnanimi periolõmisõst ja tähendüsest.

Uibopuu

Kiränik Uibopuu Valevil om täämbä 110. sünnüaastagapäiv. Tä sündü Võromaal Vana-Antsla vallan Öru mõtsavahi puol, a timä priinimi om väega selgele Sangastõ kihlkunna uma.

Nimel Uibopuu om täämbädsen Eestin 263 kandjat. Viil omma olõman nimekuju *Uibopu* ja *Uibubuu*, kummalgi kandjit veidemb ku uus.

Laatre mõisan panti seo nimi (hingelugõmisõn Uibepu) Ulbi Kotre perrele. Kotre oll Uibopuu Valevile vanaesä vanaesä. Kuna Ulbi talu om Öru külän, sõs või olla esiki nii, et Öru mõsavahikotus om saanu nime Valevi vanaesä Juhani perrä, kiä Laatre Vana-Antsla valda elämä tull.

Uibopu panti Pringi mõisan Toodsimäe Jaani perrele. Viimäst nimetäse Sangastõ personaalraamadü Pürstä Jaanis ja kirutasõ priinimme *Uibupu* ~*Uipupu*.

Sangastõ personaalraamatist, alustõdu 1821. aastagal, om nätä, et opõtaja Nelkerdt om viil mitman mõisan pandnu vai tahtnu panda nimme kujul *Uibopu*, *Uibupu*, *Uipupu*. Mõnikõrd om *puu*-lõpp säänest tüüpi nimest ildamb ka maha tõmmat. Mõisa, kon seod nimme varajadsõst personaalraamatust viil löüdä või, omma Kuigatsi, Vaalumõisa Küläseme talu (hingelugõmisõn *Uibo*), Keeni mõisa ja Lotamõisa (hingelugõmisõn *Uibo*). Tuu perioodi personaalraamatun om muidki esimuudu *puu*-lõpulidsi nimmi, näütüses Pringi mõisa Kuusigu talu *Ott Pappelpu*, hingelugõmisõn hoobis *Lipping*.

Uibopuu om topõlt *puu*-sõnaga nimi, selle et sõna *uibu* esi sisaldas joba sõnna *puu*: *ui+puu*.

Või olla, et *ui*- om kulunu sõnast *ubina*, a peris kimmäs tuun kah olla saa ei.

19. aastagasaa Lõuna-Eestin sai nimmin võidulõ kuju *Uibo*. Tartu kiräkeelen lihtsalõ panti egäle poolõ sõna lõppu -o. Parla om nimel Uibo 952 kandjat, nimel Uibu – 152.

Nimme Uibopuu om võet ka 1921. aastal Setomaal, üteli kõrral Petseri vallan. Eestistämisel omma vahtsõ nime Uibopuu võtnu Hamann, Vabration ja Zupping.

Sarnanõ liitsõnalinõ nimi om Uibokand ~ Uibukant. Edimält oll tuu Vahtsõliina nimi algkujuga *Uipukand*, a 1921. aastal panti Setomaal ka nelläl kõrral Uibokand. Peris pikä nimekirä saa tetä õnnõ Setomaa *uibo*-nimmist: Uiboaid, Uiboaed, Uiboleht, Uibomaa, Uibomäe, Uibomägi, Uibonurm, Uibooss, Uibos, Uibotalu ja Uiboupin.

SAARÕ EVAR

Keelepesäoppaja Võro ja Põlva maakunnast käve opireisil Vormsil ja Noaroodsin. Opireisi tsihis oll korada kogõmuisi, midä rannarahvas om tennü uma kultuuri hoitmisõs, ja kuulda, kuis käu sääi kandin roodsi keele oppaminõ. Egän paigan kõnõldi umist rahvarõivist, kukki noidõ kandminõ ei olõ egäpäävane. Ummi vannu tandsõ opatas latsilõ ja oppajilõ. Täämbädsel pääväl om avu seen latsi pillimänguoppus – mängitäs hiiuroodsi kannõld, mink mängmise traditsiun om vahtsõst ellu herätet. Tuu kandi umal keelel ehk vanal roodsi keelel om viil õnnõ üts kõnõlõja, a koolin saa oppi riigiroodsi kiilt. Noaroodsi rannarahva keele ja kultuuri hoitjas om päämädselt kujonu teküs Rannaroodsi muusõum Haapsalun.

Pildi pääl omma keelepesäoppaja Haapsalun Iloni Imedemaal. Tävvendüskoolituisi tugõ Eesti Rahvakultuuri Keskus.

FASTRÕ MARIKO jutt ja pilt

Russowi kroonika

PULGA JAAN lugü Balthasar Russowi Liivimaa provintsi kroonikat ja märk, midä sääit kõrva taadõ panda.

4. jagu Liinu äräandminõ ja tagasivõtminõ

Sõda lätõs tävvega käümä. Edimält tundu, et Liivima liina mängvä äräandmist. Kõvas-tõ kindlustõd liina andi alla hindäst nõrgõmbalõ vainlasõlõ. Ülembä pagõsiva aiksälõ kohegi lääne poolõ. Inämbüste olli nimä vana mehe ja noil tüküski julgus otsa saama. A sis trehväs mõni noorõmb miis etteotsa ja tull vällä, et moskoviidilõ saat vasta küll, kui julgut.

A üttemiilt es olõ Liivimaa ülembärahva siän küll mitte kopka iistki. 1596. aastal, ku Rootsi kuninga alla minek jo otsustõd ja kuningas meile suurõ abi saatnu (süük, sõariista), tekki kats miikandi mõisnikku viil katsõd Talliina raadi ümbre pöördä. Kirutõdi lõpmata pikk kiri, mu lugõmise perrä 1763 sõnna. Mõtõ oll üts: Vinne tsaar armastas meid ja taht meile hääd.

Kuis tuu hää vällä nägi, tuud näemi edespidi rüüvimiisi ja tapmiisi käügin. Kirä autori olli Johann Tuve Tsoorust ja Elert Kruse Kõllõstõst. Raad es tii tuust kiräst õigõlõ vällägi, oll vist joba tuimas tettü. Pääle Tuve ja Kruse löüdü viil tõisildõmõtõlõjiid – nii Vinne kui Poola kasus, aga ka Taanit es unõtada är. Demokraatia oll teküs.

Kõrra olli esiki Talliina liinaga kahtlasõ loo, kui kindlus kavalusõga är võeti. Kaitsja pagõsiva ihualastõ kloaagimulkõ kaudu minemä. Rootsi sõasulastõ päälük Nils Dobbele aga jätt nuu mulgu miilde ja kasuf noid umakõrda kindlusõ tagasivallutamisõl tegusalõ är. Nii et es olõ tuu sõameheammõt ka kõgõ puhtamp.

Russow kirutas noist asjust, õkva nigu olõs esi sääi kloaagimulkõn turnnu. Arvada või, et tä kai nuu mulgu iks uma silmäga üle.

Turaida linnusõ kirutaja Burinck oll kah märgumiis ja lask salaja tetä kats pikkä redelit, minkast 180 ratsanikke ja 200 talupoiga üüse Võnnu linnusõ är võtva. Peränpoolõ viil ka Burtnieki, Lemsalu, Raupa ja Nitau linnusõ. Niimuudu naksiva Vinne valdusõ tasapisi vähänemä.

Üts arv om kroonikan mu silmin absoluutsõlt õigõ. Tegemist om Võnnu tagasivallutamise katsõga vinläisi puult 1578. aastal. Sääi jõud-sõva ruutslasõ ja poolaka uma ühendväega Võnnulõ appi ja leie vinläse purus vai pagõma. Russowil om kirän, et vinläisi ja tatarlaisi sai kokku surma 6022 miist. Kõik ülejäänü kaotusõnumbrõ omma lõppõnu kolmõ nulliga.

Väega rassõ om ette kujuta ägedät veretüüd, kon äkki päälük röögätäs: «Mehe, jätke järgi, 6000 om täüs!» Ja mehe kullõsõ sõnna.

Lugu lätt edesi.

Tark Prints

REILIKU KALEV

Seo lugu juhtu viil krooni-aigu. Sangastõ kanalaudan müüdi aasta munõnuid kannu hinnagõ kruun kana. Veli arvas, õt ost sada kannu ja lask muru pääle vallalõ.

Ma laitsõ edimält plaani maha, õt massa-i puurikanu muru pääle vallalõ laskõ, tuu olõs rebäsile õkva kanarestoraan. Lätõs nii, õt ehitimi laudalõ, kon ma kunagi pullõ olli pidänu, ette traadist paari miitre korgusõ võrkaia.

Kannul olf nüüd elämine olõman. Laudauss jäi vallalõ: päivä olli kana aian, siblisi ja vōti päivä, a üüses lätõs lauta. Kanamuna olf nüüd umast käest, ülejääk lätõs müüki ja ku tulf kanapraadi isu, sõs lätõs kanal pää paku pääle. Kõik olf illus, nikani ku kätte jõudsõ süküs ja üü lätõs pikembäs ja pümmembäs.

Mul olf tuudaigu pini nimege Prints. Prints olf hüdsimusta värm, kasvult umbõs mullõ põlvini, ja timä haukmisõ hellü olf kuulda viie kilomiitre taadõ. Ütskõrd tulli üüse Antslast kodu ja kuuli pini haukmist joba Antslan. Kodu jõudõn sai selges, õt siil olf Prints söögianumat kontrolma tulnu. Siil olf kerän ja podisi, a Prints hauksõ siili. Vōti siili ja nõsti ketitsõõrist kavvõmbõlõ.

Viil olf pinil kõrva muusika pääle. Kõiki tõisi massinit, mis müüdä minevä tii päält kodu poolõ püürdevä, nakaõ pini haukma, vällä arvatu velle autu. Veli tõi Printsile vahel mõnõ kundid vai muud söögikraami, selle vast õs haukuki.

Ütel pümmel üül kellä katõ paiku lei Prints laulu valla-

REIMANNI HILDEGARDI TSEHKENDÜS

lõ. Lätõs trepi pääle ja hõikõ: «Olõ vakka!» Prints jätsõgi perrä ja ma kobisi sängü tagasi. Lätõs vast müüdä viis minutit ja larm lätõs jäl vallalõ. Nüüd vōti patareilambi ja lätõs kaema, mis sääl vallalõ om. Kas om mõni siil Prints maa pääle kopõrdanu? Jõudsõ Prints man, kai ketitsõõri üle, õs lõvvä kedägi. Pingudi ka kõrvakuulmist, a mu kõrva õs kuulõ ütõtegi kahtlast hellü. Saisõ Printsigõ kõrvuti ja mul olf mudsu otsan.

Ku umal mudsu otsan, tulõ nõvvu küssü targõmbidõ käest. Nii ma küsõgi Prints käest: «Midä sa tan haugut?» Prints astõ nüüd kanalauda poolõ, nikani ku kett küündü, kai lauda poolõ ja haugaf mõnõ kõrra. Nüüd olf mullõ selges tettü, õt kanalaudan om midägi vallalõ.

Lasi valgust kanalauda pääle ja naksi sinnäpoolõ astma.

Jõudsõ aiaõ koski viie miitri pääle, ku laudast karas vällä kanavaras ja põruõ nõnagõ vast võrkaida. Repän kiunaf ja kattõ lauta niisama kipõstõ, ku vällä olf tulnu. Lätõs kanaaida, tõuksi laudaussõ kinni ja panni riivi ette. Las kanakafus kafatas kanakarja edesi.

Lätõs tarrõ ja panni rõiva sälgä. Jalga tõmpsi pikä seerege kalameheseerigu ja otsaette panni päälambi. Mõtli, mine sa tiiä, äkki repän om marutaudin vai kärntõvõn ja kargas mullõ kallalõ. Sõariistas vōti saina veerest lapju.

Panni päälambi palamõ ja lätõs lauta. Laudaussõ tõmpsi kinni ja panni krampi. Kai lauta pite ümbre, a kanakafust õs näe edimält kongi. Kannu küküf müüdä lauda põrmandut lajan, a kanakafus õs näütä innest.

Naksi lauda põrmandut üle

kaema, a rebäst õs paistu kohki. Üte kotsi pääl olf kannu unikun ja unik paiguldõ korgõ. Lähembält kaiõn paistu pruunõ kannu seest kanakafussõ pruuni kaskat. Repän olf tsusanu pää hainu sisse, a kuis tä kanakafa indä käkmisses pääle sai, tuud ma õi tiiä.

Repän elägu mõtsan ja püüdgu hiiri, ärku tulku kannu kafatõmõ! Tõuksi kana, kiä rebäsel kaala pääl olf, tassakõistõ kõrvalõ ja anni lapjuteräge välti. Repän kuuli kõrraga är.

Pääväl uursõmi vellege, kost repän aida sai. Lõüdsemi, et üte kotsi pääl olf aia ja maa vahel vahe. Aia külõn olli mõnõ kanakafusõ kasu-kast kaomõ lannü karva.

Tenu õigõl aol laulu vallalõ lõõnüle targalõ Printsile õs lähä ütõtegi kannu kaomõ.

tulla. Kodo om kindlus.

Ku latsõ ja latsõlatsõ ummi perriga kodo tulõva, saava nä nuhuta värskit õhku ja kullõlõda tsirgulaulu. Muro pääl om hää pallidõ jalgoga juuskõ. Saa hinnäst vällä ellä, kasvai pallikulli mängen.

LINDERI KAJA

Uma kodo

Õigõ kodo om ilosan Eesti luudusõn, kon viisilm, mõts, nurmõ ja hummogunõ tsirgulaul. Kodo man piät sann kah olõma. Kõgõ parõmb, ku kodo, midä kõrran hoitas, andas põlvõst põlvõ edesi.

Kodo mano käü latsi jaos uma mänguplats, kon saa mängi ja

juuskõ. Ka illos lilliaid, uibu ja mafapuhma. Kodo tegevä umas kalli kodoeläjä, tuu, et latsõ saava näidega harinõda.

Mi kodo olf kõgõpäält Haab-saarõ külän kortõrin. Ku latsõ sündü, jäi kortõr väikus. Naksimi tõõsõpoolõga suurõmbat elämist kaema. Näimi lehen kuulust, et Valgamaalõ Aakre posti

om vaia sidetüütäjä. Aakre kolhoos tahtõ saia ka traktoristi ja tüüd pakuti ütõn elämisega. Nii saigi tõõnõpuul Juhana maja kuun kõrvahuunidõga, noidõ hulgan sann. 1985. aasta radokuun saigi tultus Aakrehe.

Seo kodo om nüüd uma kodo, kon hää ellä ja olla! Ku kohegi läät, om suuv kimmähe tagasi

Latsilõ

Vastus saada
üte nädäli joosul
meiliaadrõssi pääle
latsinukk@umaleht.ee
vai postiga:
Uma Leht,
Tartu 48,
65609 Võro.

Vastussõ mano panõ
kirja uma nimi, vannus
ja kimmähe ka
postiaadrõs.

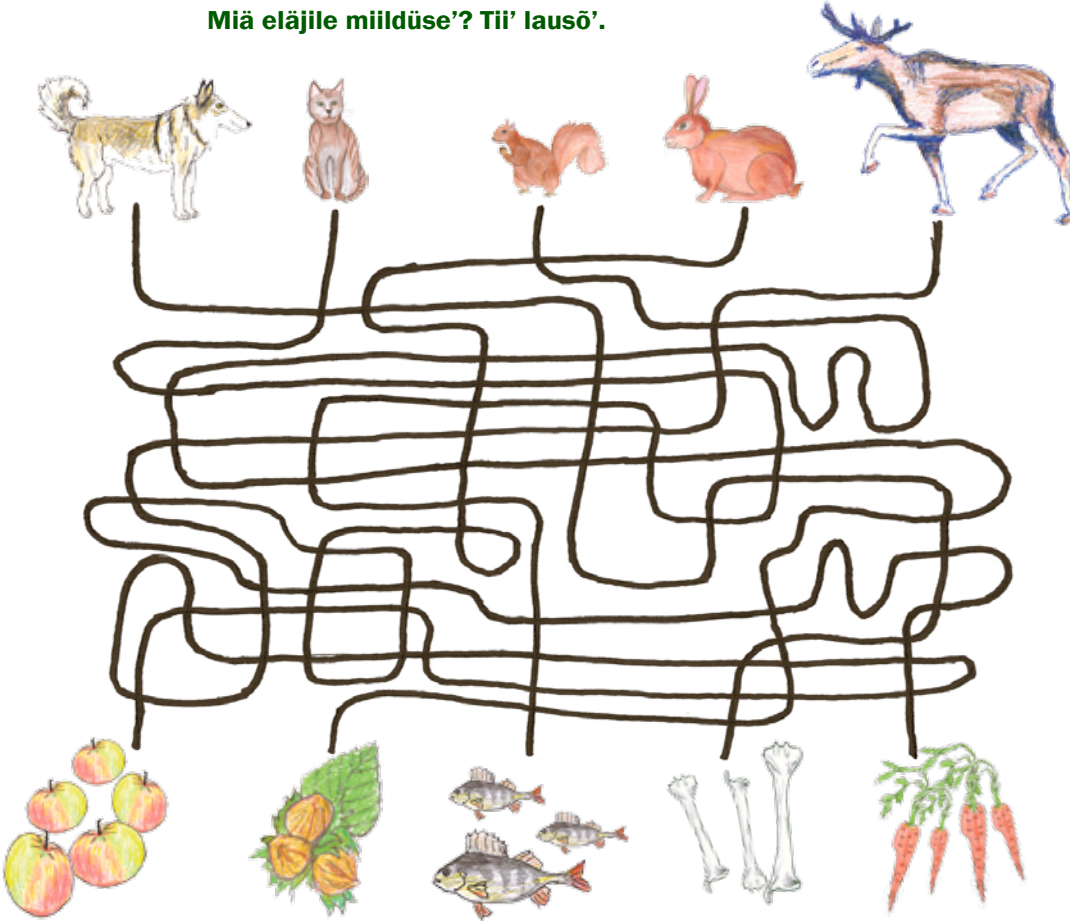
Vastajidõ vaihõl loositas
vällä võrokeelitsit välläandit.

Latsinukka tugõva
Võro instituut
ja Võro selts VKKF.

Minevä kõrra vastussõ:

- 1) siin; 2) lehm; 3) pihlapuu;
- 4) sannakeres; 5) akõn;
- 6) inemine vihtlõs sannalava pääl;
- 7) kõrv; 8) põrknas; 9) kana.

Miä eläjlõ miildüse? Tii' lausõ'.

Parm tsuskas

Nalapildiga tsuskas ütiskunda mõnõst hellembäst kotussõst
Rõugõ Rebäse külä miis VARUSTINI ANDRES, tunnõt ka nimega PARM.

Vihmavaklu süküs.

Tossu Tilda pajatus

Bussipilet võlss paika

Taa lugu juhtu Tartu bussijaaman. Olf spordilaagridõ aig ja bussijaam olf rahvast täüs. Ja sääl, kon om hulga rahvast, om ka kõva jutuvada.

Üts miis saistas piletikassa luugi takan ja es saa viil suudki vallalõ, ku müüjä tälle piledi and. Miis ütõf: «Ma es jõvva viil midägi küssüki. Kohe ti minno saata tahati?» Piledimüüjä kost vasta, et sinnä, kohe tä kuulsõ: Karksi-Nuia.

Miis ütõf: «Ei, ma tahtõ õnnõ Võrolõ!»

Tuu pääle kost piledimüüjä vasta, et võrokõsõ omma väega õnnõliku inemise, nä ütõlese egä aõa kotsilõ mugu «õnnõ» ja «õnnõ». Tä kistuõf vana piledi är ja mõi mehele vahtõs.

A millen asi olf? Bussijaaman olf kamp nuuri sportlasi. Nuu aroti ummi tulõmuusi ja ütõs saibahüppäjä ütõf muu jutu seen: «Ma karksi nuia!» Tuu jõudsõ ka piledimüüjä kõrvu, kiä arvas, et tuud ütõf kassaluugi man saijsa miis.

TOSSU TILDA

Muda Mari pajatus

Luudus tege umma

Ma kuuli raadiost, et säänest tormi, ku terve Eestimaa sai ütõmuudu rääpi, olõ-i katskõmmend aastat olnu. Tormituul mürdsõ puid maaha nii päälinaõ ku Võromaal. Katusit linnaõ kah egäl puul.

Sammamuudu tege üle terve riigi kurja kuusõkoorõ-jüräsk. Inemise külh nurisõsõ,

et tsirgu võissi nuu kahotegijä är süvvä, a vōi-olla taha-i tsirgu kah kõik aig ütõsi ja sammo mutukit süvvä. Nigu inemiisil saa viländ porovikõ süümisest ja tahtva pruuvi, määne maik noil ilosidõ verevide ja valgidõ täppega siinil om. Kiä ello jääs, tuu inämb ei maidas. Luudusõ vasta inemine iks ei saa.

MUDA MARI

VÕRO KEELE NÄTÄL
6.-12. MÄRDIKUUL 2023

VÕROKIILNE JA -MIILNE MÄLOMÄNG

7. märdikuu pääväl kell 17.30 Võro Instituudi saalin (Tartu 48, Võro liin).

Võro keele nädäli tegemiisil hoia silm pääl wi.ee.